

# Tajná studie české technologické agentury o veřejných dobíječkách za veřejné peníze

- CZ24 News | 2. ledna 2022

**ČESKO: Stát prostřednictvím své organizace Technologická agentura zaplatil studii, která měla analyzovat potenciál využití obnovitelných zdrojů pro rozšíření sítě nabíjecích stanic pro elektromobily. Stát za ni z veřejných zdrojů zaplatil téměř 5 milionů korun. Studie je hotová, ale stát ji odmítá dát veřejnosti k dispozici. Kverulant.org proti tomu protestuje a podává stížnost.**

V červnu 2018 uzavřela Technologická agentura ČR (TAČR) smlouvu se zapsaným spolkem Komora obnovitelných zdrojů energie. Předmětem této smlouvy bylo dodání studie s názvem „*Analýza potenciálu, scénářů a návrh využití decentralizovaných obnovitelných zdrojů pro rozšíření sítě nabíjecích a plnicích stanic*“. Stát prostřednictvím TAČR za tuto studii slíbil vyplatit 4,62 milionu korun. Studie byla koncem listopadu 2021 dokončena a většina peněz z veřejných zdrojů zapsanému spolku vyplacena.

V souladu se zákonem 106/1999, o svobodném přístupu k informacím, počátkem prosince požádal Kverulant o poskytnutí celé studie. [Byl však odmítnut](#). Podle TAČR se na TAČR zákon o svobodném přístupu nevztahuje. A zákon 130/2002, o podpoře výzkumu a vývoje, jim poskytnutí takové informace prý dokonce zakazuje. Podle Kverulantova názoru však ani jeden z uvedených zákonů neustavuje úplnou výlukou platnosti zákona o svobodném přístupu k informacím. A už vůbec není přijatelné odmítnout požadované informace jen s pouhým odkazem na ustanovení zákona tak, jak to TAČR udělal. Proto Kverulant proti neposkytnutí informací podává stížnost. To však není jediný důvod, proč tak činí.

**I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!**

**CHCI PŘÍSPĚT**

Podle [anotace projektu uveřejněné na stránkách TAČR](#): „Cílem projektu je vytvořit komplexní návrh řešení pro zapojení decentralizovaných výroben elektriny z OZE, bioplynových stanic, vodních, větrných a fotovoltaických elektráren a případně i dalších výroben do sítě čisté mobility v ČR. Bude provedena rešerše a analýza zahraničních zkušeností se zapojením decentralizovaných OZE do systému čisté mobility. Budou ověřena existující a navržena nová inovativní technická řešení. Bude analyzováno právní a ekonomické prostředí, identifikovány bariéry, navrženy legislativní změny.

*Bude určen aktuální a budoucí potenciál využití decentralizovaných OZE. Bude zjištěn zájem provozovatelů OZE o zapojení do budoucího systému a budou navrženy optimální lokality dobíjecích a plnicích stanic. Na závěr budou doporučeny kroky k realizaci programu.“ Z výše uvedeného je zřejmé, že téměř všechny výsledky tohoto projektu se týkají dalšího směřování ČR v oblasti obnovitelných zdrojů energie (OZE) a elektromobility. Tedy oblasti, která se ani nadále velmi pravděpodobně neobejde bez veřejné podpory. I proto je legitimní, aby veřejnost měla k informacím, které vznikly za veřejné peníze, přístup, a mohla se tak účastnit společenské diskuze a prostřednictvím svých volených zástupců i rozhodování o těchto věcech. Je tedy zcela evidentní, že právo na informace ve smyslu čl. 17 zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod, je v tomto případě prioritní.*

Koncem listopadu 2021 zveřejnil zapsaný spolek Komora OZE na svém webu [krátký článek](#) s názvem „Pro rozvoj čisté mobility potřebujeme nové obnovitelné zdroje“ a podtitulem „Komora OZE, CZ Biom a CAFT zveřejnily analýzy obnovitelné mobility“. Předmětnou analýzu v něm však čtenář nenajde. Komora OZE v něm v podstatě jen konstatuje to, co bylo zřejmé již před zadáním studie: „Masivní výstavbu nabíjecích či plnicích stanic však přímo u obnovitelných zdrojů nelze v praxi očekávat.“ To přijde Kverulantovi za téměř 5 milionů z kapes daňových poplatníků zoufale málo. I proto se dožaduje poskytnutí celé studie a chce věřit, že tam nalezne skutečnou analýzu problému, nástin možných dalších scénářů využití obnovitelných zdrojů v mobilitě a především kvalifikovaný odhad nákladů, které pravděpodobně ponese celá společnost.

Jaroslav Čížek, předseda think tanku Realistická energetika a ekologie, kterého Kverulant požádal o komentář, si nebere servítky: „Takových studií, které sice mají zajímavý název i renomované autory, ale obsahují takové šílenosti, že nad nimi zůstává rozum stát, jsem už viděl hezkou řádku. Přesto jsem se chtěl podívat i na tuto a předložit ji k diskuzi v našem think tanku. To však není možné. U projektu je uvedeno, že předmět řešení projektu podléhá obchodnímu tajemství, ale název projektu a anotace projektu tomu naprosto neodpovídají. Další otázkou je, jak vůbec může zájmový spolek, jako je Komora OZE, jediný uvedený účastník projektu a příjemce podpory, mít obchodní tajemství. Pripadá někomu normální, že spolek, který není podnikem, protože nebyl založen za účelem podnikání, může mít nějaké obchodní tajemství? Pokud to někomu nepřipadá podivné, nechť se na pojmy ‚podnik‘ a ‚obchodní tajemství‘ podívá do obchodního zákoníku. K pozornosti doporučuji zejména § 5 a § 17.“

Předmětem studie má být také ověření existujících a navržení nových inovativních technických řešení. Zákon o svobodném přístupu k informacím se skutečně nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví. Kverulant je srozuměn s tím, že mu informace, které se skutečně a bezprostředně týkají nových inovativních technických řešení, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, poskytnuty nebudou.

AUTOR: Vojtěch Razima

Zdroj: voxpopuliblog.cz